

۲۶ ۰۹ ۱۷
پنجم

مژد ۵

ز ابر تیره باران خواهد آمد
چه باران آبشاران خواهد آمد

بشوید خار و خس را از در و دشت
صفای سبزه زاران خواهد آمد

به کام تشنگان پُر تکایو
زلال چشمی ساران خواهد آمد

مزن فریاد، ای مرغ شباهنگ
جه سود از نعمه گر دل را کند تنگ؟
سحرگاهان به گلزار شکوفان
برستوی بهاران خواهد آمد

کبوتر، نامه‌ی زرین به منقار
ز اوج کوهساران خواهد آمد

غم هجران نماند جاودانه
نوید وصل یاران خواهد آمد

زیای تپه‌ی تقدیر بر خیز
فراز قله با تندر در آمیز
که بر این دشت خواب آلود خاموش

هیاهوی سواران خواهد آمد

تلاش آنکه در ره جان فدا کرد
بیاد رهسپاران خواهد آمد.

نخستین پرتو صبح طلائی
سوی شب زنده داران خواهد آمد

زمان، شور و تکابو آفرین است
هزاران راه نو، روی زمین است
و قرن آبستن فتح نوین است
چه خرم روزگاران خواهد آمد.